

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक अकरा

पशूची प्रतिमा

Jeff Pippenger

2023-11-05

आणि स्वर्गात आणखी एक अद्भुत चिन्ह दिसले; आणि पाहा, सात मस्तके व दहा शिंगे असलेला, आणि आपल्या मस्तकांवर सात किरीटे धारण केलेला एक मोठा तांबडा अजगर दिसला. त्याच्या शेंपटीने स्वर्गातील ताऱ्यांचा तृतीयांश ओढून पृथ्वीवर पाडला; आणि ती स्त्री प्रसूतीस सिद्ध झाली होती, तिचे मूल जन्मताच गिळून टाकावे म्हणून अजगर तिच्यापुढे उभा राहिला. आणि तिने एक पुत्र, नरबालक, जन्मास घातला; जो सर्व राष्ट्रांवर लोखंडी दंडाने राज्य करणार होता; आणि तिचे मूल देवाजवळ व त्याच्या सिंहासनापाशी उचलून नेण्यात आले. आणि ती स्त्री अरण्यात पळून गेली, जिथे देवाने तिच्यासाठी एक स्थान तयार करून ठेवले होते, जेणेकरून तेथे तिचे पोषण एक हजार दोनशे साठ दिवस होईल. आणि स्वर्गात युद्ध झाले: मिखाएल व त्याचे देवदूत अजगराविरुद्ध लढले; आणि अजगर व त्याचे देवदूत लढले, परंतु ते प्रबळ ठरले नाहीत; आणि स्वर्गात त्यांना पुन्हा स्थानही सापडले नाही. आणि तो मोठा अजगर, तो प्राचीन सर्प, ज्याला सैतान आणि भूत म्हणतात, जो संपूर्ण जगाला फसवितो, तो खाली पृथ्वीवर फेकून देण्यात आला; आणि त्याचे देवदूतही त्याच्याबरोबर फेकून देण्यात आले. आणि मी स्वर्गात एक मोठा शब्द ऐकला, जो म्हणत होता, आता तारण, सामर्थ्य, आणि आपल्या देवाचे राज्य, आणि त्याच्या ख्रिस्ताचा अधिकार, आले आहे; कारण आपल्या बंधूंचा दोषारोप करणारा, जो आपल्या देवासमोर त्यांच्यावर रात्रंदिवस दोषारोप करित होता, तो खाली पाडण्यात आला आहे. आणि त्यांनी कोकराच्या रक्तामुळे, आणि आपल्या साक्षीच्या वचनामुळे त्यांच्यावर विजय मिळविला; आणि त्यांनी मरेपर्यंत आपल्या प्राणांवर प्रेम केले नाही. म्हणून, हे स्वर्गानो, आणि त्यांमध्ये वास करणाऱ्यांनो, आनंद करा. पृथ्वीवर व समुद्रावर राहणाऱ्यांनो, तुमच्यावर हाय! कारण सैतान मोठ्या क्रोधाने तुमच्याकडे खाली आला आहे, कारण त्याला ठाऊक आहे की त्याचा काळ थोडाच आहे. आणि अजगराने पाहिले की तो पृथ्वीवर फेकला गेला आहे, तेव्हा त्याने त्या स्त्रीचा छळ केला जिने त्या नरबालकाला जन्म दिला होता. आणि त्या स्त्रीला मोठ्या गरुडाचे दोन पंख देण्यात आले, जेणेकरून ती सर्पाच्या समोरून अरण्यात, आपल्या ठिकाणी, उडून जाऊ शकेल; तेथे तिचे एक काळ, काळे, आणि अर्धा काळ पोषण व्हावे. आणि सर्पाने आपल्या तोंडातून त्या स्त्रीमागे नदीसारखे पाणी सोडले, जेणेकरून पुरामुळे तिला वाहून नेले जावे. परंतु पृथ्वीने त्या स्त्रीला सहाय्य केले; आणि पृथ्वीने आपले तोंड उघडून अजगराने आपल्या तोंडातून सोडलेला तो पूर गिळून टाकला. आणि अजगर त्या स्त्रीवर संतप्त झाला, आणि तिच्या संततीतील उरलेल्यांशी युद्ध करावयास निघाला, जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, आणि येशू ख्रिस्ताची साक्ष धारण करतात. प्रकटीकरण 12:1-17.

ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील महान संघर्षातील पहिली लढाई लुसिफराच्या बंडाने तिसऱ्या स्वर्गात सुरू झाली, आणि ती पहिली लढाई पहिल्या स्वर्गातील अंतिम लढाईचे प्रतीक आहे. आणखी युद्ध होणार आहे; कारण हजार वर्षांच्या सहस्रकाच्या शेवटी, सैतानास थोड्या काळाकरिता सोडण्यात येते, आणि तो यरुशलेमावर आक्रमण करतो; परंतु त्या लढाईत विजयाची कोणतीही शक्यता नसते. आरंभी तिसऱ्या स्वर्गातील जी लढाई झाली, जी शेवटी पहिल्या स्वर्गातील लढाईचे प्रतिनिधित्व करते, ती कृपाकाळ खुला असताना लढली गेली.

“गर्भवती स्त्री” ही संपूर्ण इतिहासभरातील देवाच्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ख्रिस्ताच्या इतिहासात ती पुरुष बालक येशूला जन्म देण्याच्या उंबरठ्यावर होती. शेवटच्या दिवसांत ती जुळ्यांना जन्म देते. रविवारच्या कायद्याच्या अगदी आधी ती प्रकटीकरण सातमधील एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना जन्म देते, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी ती प्रकटीकरण सातमधील महान लोकसमुदायाला जन्म देण्याच्या प्रसववेदनांना आरंभ करते. तिची जुळे एकसारखी नाहीत, तरी ते जुळे आहेत, आणि पहिला जन्मलेला एलियाह आहे व धाकटा पुत्र मोशे आहे.

आध्यात्मिक इस्त्राएलच्या प्रारंभी, पगन रोमचा अजगर पुरुष बाळ येशूला गिळंकृत करण्यासाठी थांबून होता, आणि आधुनिक रोमचा अजगर आता एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पुरुष बाळाला गिळंकृत करण्यासाठी थांबलेला आहे. जसा पगन रोमने प्रारंभीच्या ख्रिस्ती मंडळीचा छळ केला, तसाच आधुनिक रोम रविवारीच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळात तोच छळ पुन्हा करील. प्रारंभीच्या ख्रिस्ती मंडळीत, स्त्री एक हजार दोनशे साठ अक्षरशः वर्षे अरण्यात पळून गेली, आणि रविवारीच्या कायद्याच्या संकटातील छळाचे प्रतीक प्रकटीकरण तेरावा अध्याय, पाचवे वचन येथील बेचाळीस महिन्यांनी केले आहे. अरण्यात देवाच्या लोकांसाठी त्यांच्यासाठी तयार केलेले एक स्थान आहे, जिथे त्यांना अन्न पुरविले जाते व त्यांचे पोषण केले जाते.

प्रकटीकरण अध्याय आठ, आणि वचन तेरावा, यामध्ये शेवटच्या तीन तुताऱ्या या तीन आपत्ती म्हणून ओळखल्या आहेत. प्रकटीकरणातील या आपत्ती त्या रविवारविषयक कायदे संमत करणाऱ्या सत्तांवर इस्लामकडून येणाऱ्या तुतारी न्यायांचे प्रतिनिधित्व करतात. अध्याय बारा मध्ये चित्रित केलेल्या युद्धात, इस्लामची भूमिका तेव्हा ओळखली जाते जेव्हा असे म्हटले आहे, “पृथ्वीवर व समुद्रावर राहणाऱ्यांनो, हाय! कारण सैतान मोठ्या क्रोधाने तुमच्याकडे उतरून आला आहे; कारण त्याला माहीत आहे की त्याच्याकडे फार थोडा वेळ आहे.” जेझेबेल तिच्या धर्मत्यागी पती अहाब याच्या माध्यमातून जी छळवणूक घडवून आणते, ती “पृथ्वी” पशू आणि “समुद्र” पशू यांच्याकडे निर्देशित आहे.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील सामर्थ्यवान देवदूताची चळवळ, प्रत्येक सुधारणा-चळवळीप्रमाणेच, न्यायनिवाड्याकडे नेणारे आणि त्यात समाविष्ट असलेले चार प्रमुख मार्गचिन्हे धारण करते. पहिल्या देवदूताच्या चळवळीकरिता ती चार मार्गचिन्हे अशी होती: ११ ऑगस्ट, १८४०; १८४३ च्या वसंत ऋतूतील पहिली निराशा; १८४४ मध्ये १२ ते १७ ऑगस्टदरम्यान मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाचे आगमन; आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी न्यायनिवाड्याचे उघडणे. त्या चारही मार्गचिन्हांमध्ये “काळ” हीच एकच सर्वव्यापी मुख्य संकल्पना होती. ११ ऑगस्ट, १८४० हा प्रकटीकरण नवव्या अध्यायातील पंधराव्या वचनातील काळाच्या भविष्यवाणीची परिपूर्ती होती. १८४३ मधील पहिली निराशा ही काळाविषयी केलेल्या एका अयशस्वी भाकिताचे प्रतिनिधित्व करीत होती. मध्यरात्रीच्या हाकेचा संदेश हा पूर्वी अयशस्वी ठरलेल्या काळाच्या भाकिताची दुरुस्ती होता, आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ हा मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशात भाकीत केलेल्या काळाची परिपूर्ती होती.

तिसऱ्या देवदूताची चळवळ ह्याच चार मार्गचिन्हांनी युक्त आहे, कारण ती प्रत्येक सुधारणा-रेषेत अस्तित्वात असतात; आणि प्रत्येक सुधारणा-रेषेतील त्या चारही मार्गचिन्हांप्रमाणे, प्रत्येक मार्गचिन्हात तोच भविष्यवाणीविषयक विषय अंतर्भूत असतो. तिसऱ्या शापातील इस्लाम हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीतील चार मार्गचिन्हांचा विषय आहे. 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी तिसऱ्या शापातील इस्लाम मुक्त करण्यात आला आणि नंतर रोखण्यात आला. 18 जुलै, 2020 च्या अपयशी भाकीताने टेनेसी राज्यातील नॅशव्हिलवरील एका इस्लामी हल्ल्याची ओळख करून दिली, आणि त्याने तिसऱ्या शापातील इस्लामाचे प्रतिनिधित्व केले. प्रकटीकरण अकराव्या रस्त्यात असलेल्या कोरड्या मृत हाडांना जागृत करणारा संदेश हा मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाची परिपूर्ण आणि अंतिम परिपूर्ती आहे, आणि तो नॅशव्हिलच्या भाकीताची (काळाच्या घटकाशिवाय) दुरुस्ती दर्शवितो. त्याची परिपूर्ती चौथ्या मार्गचिन्हावर, म्हणजे रविवाराच्या कायद्यावर होईल, जिथे तिसऱ्या शापातील इस्लाम लवकरच येऊ घातलेल्या रविवाराच्या कायद्याची अंमलबजावणी केल्यामुळे संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करील.

जेव्हा हे सत्य ओळखले जाते, आणि त्यासोबत ही वस्तुस्थिती जोडली जाते की तिसऱ्या देवदूताची सामर्थ्यवान चळवळ येऊ घातलेल्या न्यायाचा इशारा आहे, तेव्हा तिसऱ्या शापदुःखाने दर्शविलेला इस्लामी न्याय “पृथ्वी” आणि “समुद्र” यांच्यावर आणला जाणारा “शापदुःख” म्हणून सहज समजला जाऊ शकतो.

सजीवांच्या न्यायाचा आरंभ ११ सप्टेंबर २००१ रोजी झाला, आणि त्या वेळेपासून लवकरच येणाऱ्या रविवारी कायद्यापर्यंत, पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीची कसोटी संयुक्त संस्थानांमध्ये घडते. रविवारी कायद्यापासून मिखाएल उभा राहेपर्यंत आणि मानवाची कृपाकाळाची मुदत संपेपर्यंत, त्यानंतर उर्वरित जगाची परीक्षा पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीद्वारे

घेतली जाईल. संयुक्त संस्थानांतील सातव्या दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट यांची परीक्षा घेतली जात असो, किंवा रविवारी कायद्यानंतर संपूर्ण जगाची परीक्षा घेतली जात असो, ही परीक्षा अशी परिभाषित केली आहे की ज्या परीक्षेत आपले अनंतकाळचे भविष्य निश्चित केले जाईल. ही तीच परीक्षा आहे जी आपण रविवारी कायद्याच्या वेळी कृपाकाळ संपण्यापूर्वी उत्तीर्ण केली पाहिजे. प्रथम संयुक्त संस्थानांमध्ये आणि नंतर पुन्हा जगात पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा हा जो भविष्यसूचक घटनाक्रम आहे, तो योग्य प्रकारे समजून घेणे अत्यावश्यक आहे.

“धार्मिक स्वातंत्र्याची भूमी असलेली अमेरिका, अंतरात्म्यावर बळजबरी करून आणि मनुष्यांना खोट्या शब्दाचा मान राखण्यास भाग पाडण्यासाठी जेव्हा पोपसत्तेशी एकरूप होईल, तेव्हा पृथ्वीवरील प्रत्येक देशातील लोक तिच्या उदाहरणाचे अनुसरण करण्यास प्रवृत्त केले जातील.” Testimonies, volume 6, 18.

जेव्हा ही प्रतीके समजली जातात, तेव्हा प्रकटीकरण तेरावा अध्यायातील तो उतारा, जो पशूच्या प्रतिमेच्या या सलग, परंतु एकसारख्या अशा दोन परीक्षांना उद्देशून आहे, सहज ओळखता येतो. हे अनेक कारणांनी महत्त्वाचे आहे. त्यांपैकी एक कारण असे की, तिसऱ्या स्वर्गातील पहिल्या युद्धात लूसिफरने वापरलेले भ्रष्ट संप्रेषण, पहिल्या स्वर्गातील शेवटच्या युद्धात सैतानाचे भ्रष्ट संप्रेषण पुन्हा कसे प्रकट होईल, याचे उदाहरण दाखवते.

रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होणारे पहिल्या स्वर्गाचे युद्ध, संपूर्ण जगासाठी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकालात पूर्ण केले जाते. 11 सप्टेंबर 2001 पासून, संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेचा परीक्षाकाल चालू आहे. जेव्हा आपण हे दोन्ही परीक्षाकाल अनुक्रमाने—प्रथम संयुक्त संस्थाने आणि त्यानंतर जग—असे ओळखतो, तेव्हा आपण प्रकटीकरण अध्याय बारा मधील युद्धात प्रतिक्रियात्मकरीत्या दर्शविलेल्या सत्यांना पुन्हा 2001 च्या इतिहासात, रविवारच्या कायद्यापर्यंत, लागू करू शकतो. उदाहरणार्थ, लूसिफरचे भ्रष्ट संप्रेषण, ज्याची व्याख्या संमोहन अशी केली जाते, ते प्रकटीकरण अध्याय बारा मधील पहिल्या स्वर्गाच्या युद्धादरम्यान आधुनिक अनुप्रयोगात अजगरसत्तेद्वारे वापरले जाईल. त्या इतिहासात अजगराने वापरलेले संमोहन हे येझेबेलने विधर्मी म्हणून ओळखलेल्या लोकांचा वध करण्याच्या उद्देशाने आहे.

२००१ च्या इतिहासात, रविवारच्या कायद्यापर्यंत, दोन साक्षीदारांचा सदोम आणि मिसर यांच्या रस्त्यावर वध करण्यात आला. प्रकटीकरण अकराच्या पहिल्या परिपूर्तीत, सदोम आणि मिसर यांनी प्रतिनिधित्व केलेले राष्ट्र फ्रान्स होते. फ्रान्स हे एक भविष्यवाणीतील राष्ट्र आहे, ज्यामध्ये दोन सत्ता आहेत; जशा मेदो-पर्शियन साम्राज्यात होत्या, जशा प्राचीन इस्त्राएलच्या विभाजित राज्यांत होत्या, आणि जशा यहूदा आणि बिन्यामीन यांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या यहूदाच्या दोन वंशांत होत्या. सर्व दोन-शिंगे असलेली राष्ट्रे प्रतीकात्मकरित्या संयुक्त संस्थानांच्या दोन-शिंगे असलेल्या राष्ट्रांचे प्रतिनिधित्व करतात.

सदोम हे शहर, आणि इजिप्त हे राष्ट्र, रिपब्लिकनिझम (इजिप्त) व प्रोटेस्टंटिझम (सदोम) यांच्या दोन शिंगांचे प्रतिनिधित्व करतात. २०२० मध्ये दोन शिंगे ठार करण्यात आली—रिपब्लिकनिझमचे शिंग आणि प्रोटेस्टंटिझमचे शिंग. त्यानंतर जागतिकतावादी अजगरशक्तींनी वापरलेले संमोहन, वर्ल्डवाइड वेबच्या माध्यमातून, त्याच पद्धतीने वापरले गेले, ज्या पद्धतीने ते येऊ घातलेल्या पहिल्या स्वर्गाच्या युद्धात वापरले जाईल. वर्ल्डवाइड वेबने निर्माण केलेल्या संदेशावर नियंत्रण ठेवून, २०२० ची निवडणूक वैज्ञानिकरीत्या हाताळली गेली, जेणेकरून जागतिकतावादाच्या तत्त्वज्ञानाशी सुसंगत असा परिणाम निर्माण होईल. हे केवळ या गोष्टीचे एक उदाहरण आहे की पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा प्रथम संयुक्त संस्थानांमध्ये पूर्ण केली जाते, आणि त्यानंतर जगात.

“प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की पशूची प्रतिमा कृपाद्वार बंद होण्यापूर्वी निर्माण केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल. तुमची भूमिका इतक्या विसंगतीचा गोंधळ आहे की फार थोडेच लोक फसविले जातील. ”

“प्रकटीकरण १३ मध्ये हा विषय स्पष्टपणे मांडलेला आहे; [प्रकटीकरण 13:11-17, उद्धृत].”

“हीच ती कसोटी आहे जी देवाच्या लोकांना मुद्रांकित होण्यापूर्वी भोगावी लागेल. जे सर्व त्याचा नियम पाळून, आणि खोट्या शब्बाथाचा स्वीकार करण्यास नकार देऊन, देवाविषयीची आपली निष्ठा सिद्ध करतात, ते प्रभू देव यहोवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील, आणि जिवंत देवाचा शिक्का प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उत्पत्तीचे सत्य सोडून देतात आणि रविवार शब्बाथाचा स्वीकार करतात, ते पशूची खूण प्राप्त करतील.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

रविवारच्या कायद्याची अंमलबजावणी होताच, सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांसाठी कृपाकाळ समाप्त होतो. जी देशे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील, तीही संयुक्त संस्थानांप्रमाणेच आपला कृपाकाळ समाप्त करतील.

“परदेशी राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करतील. जरी ती पुढाकार घेत असली, तरी हाच संकटकाल जगातील सर्व भागांतील आपल्या लोकांवर येईल.” Testimonies, volume 6, 395.

अंतिम हालचाली या जलदगतीने घडणाऱ्या आहेत.

“दुष्टतेच्या शक्ती आपापल्या सामर्थ्याचे एकत्रीकरण करून दृढ होत आहेत. त्या शेवटच्या महान संकटासाठी स्वतःला बळकट करित आहेत. आपल्या जगात लवकरच मोठे बदल घडून येणार आहेत, आणि अंतिम घडामोडी अतिशय वेगवान असतील.” Testimonies, खंड 9, 11.

पशूच्या प्रतिमेच्या कसोटीचे आकलन करण्यासाठी, भविष्यवाणीच्या तांत्रिक अनुप्रयोगाचे काही प्रमाण आवश्यक आहे. प्रारंभीच, पशूची खूण आणि पशूची प्रतिमा ही दोन भिन्न प्रतीके आहेत.

“‘पशूची प्रतिमा’ ही धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या त्या स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा प्रोटेस्टंट मंडळ्या आपल्या मतसिद्धांतांची अंमलबजावणी करण्यासाठी नागरी सत्तेची मदत मागतील, तेव्हा ते स्वरूप विकसित होईल. ‘पशूची खूण’ याची व्याख्या अद्याप करावयाची बाकी आहे.” The Great Controversy, 445.

पशूचे चिन्ह म्हणजे रविवारीचे पालन होय, आणि पशूची प्रतिमा म्हणजे अशी एक कलीसिया होय, जी आपल्या धार्मिक शिकवणीची अंमलबजावणी करण्यासाठी नागरी सत्तेचा उपयोग करते.

“प्रोटेस्टंट चर्चाकडून रविवारपालनाची सक्ती ही पोपसत्तेच्या—पशूच्या—उपासनेची सक्ती आहे. जे लोक चौथ्या आज्ञेच्या दाव्यांना समजूनही खऱ्या शब्बाथाऐवजी खोट्या शब्बाथाचे पालन करण्याची निवड करतात, ते त्यामुळे त्या सत्तेला मान अर्पण करित आहेत, जिच्याद्वारे एकट्याच ही आज्ञा दिली जाते. परंतु लौकिक सत्तेद्वारे धार्मिक कर्तव्याची सक्ती करण्याच्या त्या कृतीतच, चर्चेंस स्वतः पशूची प्रतिमा निर्माण करतील; म्हणून संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारपालनाची सक्ती ही पशू व त्याच्या प्रतिमेच्या उपासनेची सक्ती ठरेल.” The Great Controversy, 448, 449.

पशूची प्रतिमा ही चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्यात त्या संबंधावर चर्चेचे नियंत्रण असते. जसे येजेबेलने अहाबवर राज्य केले, तसेच हेरोदियाने हेरोदवर राज्य केले. पशूची खूण म्हणजे रविवार पाळणे होय. पशूची प्रतिमा काही कालावधीत विकसित होते. पशूची खूण एखाद्या विशिष्ट कालबिंदूचे प्रतिनिधित्व करते. पशूची प्रतिमा क्रमशः विकसित होत जाते, परंतु जेव्हा ती राज्यास आपले धार्मिक सिद्धांत कायद्याने संमत करण्यास भाग पाडण्याची सत्ता मिळवते, तेव्हाच ती आपल्या पूर्ण परिपक्वतेस पोहोचते. ही कसोटी प्रतिमेच्या “निर्मिती”शी संबंधित आहे.

“परंतु ‘पशूची प्रतिमा’ म्हणजे काय? आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे? ही प्रतिमा दोन शिंगांच्या पशूद्वारे निर्माण केली जाते, आणि ती त्या पशूची प्रतिमा आहे. तिला पशूची प्रतिमा असेही म्हटले जाते. मग ही प्रतिमा कशी आहे आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे, हे जाणून घेण्यासाठी आपण त्या पशूचीच—पोपसत्तेची—वैशिष्ट्ये अभ्यासली पाहिजेत.

“जेव्हा प्रारंभीची मंडळी सुवार्तेच्या साधेपणापासून दूर जाऊन व परधर्मी विधी आणि चालीरीती स्वीकारून भ्रष्ट झाली, तेव्हा तिने देवाचा आत्मा आणि सामर्थ्य गमावले; आणि लोकांच्या विवेकबुद्धीवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तिने लौकिक सत्तेचा आधार शोधला. त्याचा परिणाम म्हणजे पोपसत्ता—अशी एक मंडळी जी राज्यसत्तेवर नियंत्रण ठेवत होती आणि तिच्या स्वतःच्या हेतूंच्या पूर्ततेसाठी, विशेषतः ‘विधर्म’ाच्या शिक्षेसाठी, तिचा उपयोग करित होती. संयुक्त संस्थानांनी पशूची प्रतिमा उभी करण्यासाठी, धार्मिक सत्तेने नागरी सरकारवर इतके नियंत्रण मिळवले पाहिजे की राज्याचा अधिकारही मंडळीद्वारे तिच्या स्वतःच्या हेतूंच्या पूर्ततेसाठी वापरला जाईल.” The Great Controversy, 443.

पशूच्या प्रतिमेचा आणि पशूच्या चिन्हाचा यांतील भेद हा अॅडव्हेंटिस्टांचा बराचसा पारंपरिक समज आहे. या विषयात अॅडव्हेंटिझम सामान्यतः ज्या ठिकाणी दिशाभ्रष्ट होते, ते प्रकटीकरण अध्याय तेरामध्ये आहे. रविवारच्या कायद्यानंतर संयुक्त संस्थाने जेव्हा जगाला पशूची प्रतिमा उभी करण्यास भाग पाडते, त्या काळातील तिची कृती आणि संयुक्त संस्थानांत पशूची प्रतिमा उभी केली जाणे, हे ते कसेतरी एकत्र मिसळतात. हे दोन वेगवेगळे भविष्यवाणीचे कालखंड आहेत.

ख्रिस्त अनेकांबरोबर एक आठवड्यासाठी करार दृढ करण्याकरिता आला, आणि आठवड्याच्या मध्यभागी त्याला कूसावर खिळण्यात आले. अशा प्रकारे, तो आठवडा त्या दोन कालखंडांचे प्रतीक ठरतो, जेव्हा पशूची प्रतिमा तयार केली जाते. ख्रिस्ताचा तो आठवडा दोन एकसमान कालखंडांत विभागला गेला होता, जे ख्रिस्ताच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतात. शेवटच्या दिवसांतील त्या दोन परीक्षेच्या कालखंडांचा प्रतिरूप ख्रिस्तविरोधकाच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करतो.

पहिल्या एक हजार दोनशे साठ दिवसांच्या कालखंडात, ख्रिस्ताने स्वतःची साक्ष दिली, आणि मग तो कूसावर मरण पावला. त्यानंतर तसाच एकसारखा एक हजार दोनशे साठ दिवसांचा कालखंड आला, ज्यामध्ये शिष्यांनी साक्ष दिली, जोपर्यंत स्तेफनाच्या दगडमाराच्या वेळी मिखाएल उभा राहिला नाही. कूस हा रविवारच्या कायद्याचा प्रतीकात्मक निर्देश करतो. पशूच्या प्रतिमेच्या निर्मितीशी संबंधित परीक्षेचे हे दोन कालखंड, पहिला कालखंड एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या संदर्भात ओळखून देतात, जे ख्रिस्ताद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेले आहेत, आणि तो कालखंड रविवारच्या कायद्यावर समाप्त होतो, ज्याचा प्रतीकात्मक निर्देश कूस करतो. ख्रिस्ताच्या काळातील शिष्यांच्या कार्याद्वारे दर्शविण्यात आलेला परीक्षेचा शेवटचा तसाच एकसारखा कालखंड, मोठ्या लोकसमुदायावर लक्ष केंद्रित करतो, आणि तो मिखाएल उभा राहतो तेव्हा समाप्त होतो—स्तेफनाच्या दगडमाराच्या वेळी नव्हे, तर दानिएल 12:1 मधील मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीच्या वेळी.

काही जण प्रकटीकरण तेरावा अध्याय, अकराव्या वचनापासून पुढील घटनांचा प्रत्यक्ष क्रम पाहण्यात अपयशी ठरतात, कारण अनेकदा असे दिसून येते की संयुक्त संस्थाने जेव्हा अजगराप्रमाणे बोलते, तेव्हा ते संयुक्त संस्थानांतील पशूच्या प्रतिमेची संपूर्ण निर्मिती दर्शविते, हे मान्य करण्यास त्यांची जणू हेतुपुरस्सर अनिच्छा असते. संयुक्त संस्थाने रविवारविषयक कायदा मंजूर करण्यासाठी, त्या रविवार कायद्यापूर्वी संयुक्त संस्थानांतील पशूची प्रतिमा निर्माण झालेली असली पाहिजे. तुम्हाला मुद्दा समजत नसेल, तर The Great Controversy मधील आत्ताच उद्धृत केलेले काही मागील उतारे पुन्हा वाचा.

तेराव्या अध्यायाच्या अकराव्या वचनात जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते, तेव्हा ते संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी मंडळ्यांच्या निर्देशानुसार रविवारचा कायदा मंजूर करणाऱ्या विधायी व न्यायिक सत्ताधाऱ्यांच्या कृतीचे प्रतिनिधित्व करते. रविवारच्या कायद्याचा हुकूम संयुक्त संस्थानांच्या मुखातून निघतो.

“मी पाहिले की त्या दोन शिंगांच्या पशूस अजगराचे तोंड होते, आणि त्याचे सामर्थ्य त्याच्या मस्तकात होते, आणि तो हुकूम त्याच्या तोंडातून निघणार होता.” Spalding and Magan, 1.

दोन शिंगे असलेला पृथ्वीवरील पशू जेव्हा अजगरासारखा बोलतो, तेव्हा तो केवळ संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याचीच खूण करीत नाही, तर पोपशाहीच्या समुद्रपशूच्या प्रतिमेचा पूर्ण विकास झाला आहे, याचीही खूण करीत

आहे, हे ओळखण्यात अॅडव्हेंटिझमला नेहमीच अडचण येते, ही गोष्ट मला नेहमीच आश्चर्यचकित करीत आली आहे. संयुक्त संस्थानांनी रविवारचा कायदा मंजूर करण्यासाठी, चर्च आणि राज्य यांचा संयोग प्रथम पूर्णपणे विकसित झालेला असणे आवश्यक आहे. संयुक्त संस्थानांतील धर्मत्यागी चर्चस केवळ सोमवारी एकत्र येत नाहीत, मग मंगळवारी काँग्रेसकडे जाऊन, बुधवारीपर्यंत रविवारविषयक कायदे मंजूर करावेत, असे काँग्रेसला सांगत नाहीत. चर्च आणि राज्य यांच्यामध्ये जो संयोगाचा प्रक्रियाक्रम घडतो, तो पशूच्या प्रतिमेच्या “निर्मिती”द्वारे दर्शविला आहे; दानियेल अध्याय ३ मधील सोन्याच्या प्रतिमेच्या “निर्मिती”प्रमाणेच, तिची उभारणी होण्यासाठी काही काळ लागेल. पशूची प्रतिमा म्हणजे अंधःकारयुगात लाखो हुतात्म्यांची हत्या करण्यासाठी पोपशाहीने वापरलेली व्यवस्था होय; आणि रविवारचा कायदा अंमलात आणता यावा यासाठी आवश्यक असणारे सामाजिक वातावरण आणि कायदेशीर पूर्वप्रसंग निर्माण करण्यासाठी सामाजिक, राजकीय, धार्मिक आणि आर्थिक घडामोडी आवश्यक असतात. त्या घडामोडी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याद्वारे “आपले अनंतकालीन भविष्य निश्चित केले जाईल,” आणि त्या त्या परीक्षेची प्रतिनिधित्व करतात जी आपण “मुद्रांकित होण्यापूर्वी” उत्तीर्ण केली पाहिजे.

“प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की पशूची प्रतिमा कृपाकाळ संपण्यापूर्वी निर्माण केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान परीक्षा ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या शाश्वत नियतीचा निर्णय होईल.... हीच ती परीक्षा आहे, जी देवाच्या लोकांनी मुद्रांकित होण्यापूर्वी अनुभवली पाहिजे.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

रविवारचा नियम हा मध्यरात्रीचा संकटकाळ आहे, ज्यामध्ये दहा कुमारींच्या दृष्टांताची अंतिम परिपूर्ण पूर्तता आढळते. त्या मध्यरात्रीच्या संकटकाळात, आपण ज्ञानी फिलाडेल्फियन कुमारी आहोत की मूर्ख लाओडिकीया कुमारी, हे प्रकट होईल. मूर्खाना पशूची खूण प्राप्त होते आणि ज्ञानींना देवाचा शिक्का प्राप्त होतो. ज्याने कधीही सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीत प्रवेश केला आहे, सदस्य होण्यापूर्वी सिद्धान्तिक सत्यांच्या यादीस मान्यता दिली आहे, आणि म्हणून प्रत्येक सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टसमोर शब्दाच्या सत्याचा प्रकाश मांडण्यात आला आहे.

“जर सत्याचा प्रकाश तुम्हाला सादर करण्यात आला असेल, ज्यामुळे चौथ्या आज्ञेतील सब्बाथ प्रकट झाला आहे, आणि रविवार पाळण्यास देवाच्या वचनात काहीही आधार नाही हे दाखविण्यात आले आहे, आणि तरीही तुम्ही त्या खोट्या सब्बाथाला धरून राहता, देव ज्याला ‘माझा पवित्र दिवस’ म्हणतो त्या सब्बाथास पवित्र मानण्यास नकार देता, तर तुम्ही पशूची खूण स्वीकारता. हे कधी घडते?—जेव्हा तुम्ही त्या आज्ञेचे पालन करता जी तुम्हाला रविवारी श्रम करणे थांबविण्यास व देवाची उपासना करण्यास सांगते, आणि तरीही तुम्हाला माहीत असते की रविवारी हा एक सामान्य कामकाजाचा दिवस याव्यतिरिक्त दुसरे काही आहे असे दाखविणारा एकही शब्द बायबलमध्ये नाही, तेव्हा तुम्ही पशूची खूण स्वीकारण्यास संमती देता आणि देवाचा शिक्का नाकारता. जर आपण ही खूण आपल्या कपाळांवर किंवा आपल्या हातांवर स्वीकारली, तर अवज्ञाधारकांवर घोषित करण्यात आलेले न्याय आपल्यावर आलेच पाहिजेत. परंतु जिवंत देवाचा शिक्का त्यांच्यावर ठेवला जातो जे प्रभूचा सब्बाथ सद्सद्विवेकबुद्धीपूर्वक पाळतात.” Review and Herald, April 27, 1911.

संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेची घडण भविष्यवाणीनुसार ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाली. या सत्याला आधार देणारे अनेक भविष्यवाणी-साक्षी आहेत. त्या बिंदूपासून लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारी कायद्यापर्यंत, सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट हे पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा उत्तीर्ण होतात की पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा अपयशी ठरतात, यावर आधारित आपले अनंतकाळचे भविष्य निश्चित करीत आहेत. मी असा युक्तिवाद करीन की फार थोड्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांना पशूची प्रतिमा ही एक परीक्षा आहे, हेही ठाऊक आहे. ती परीक्षा कशी असू शकते, हे थोड्यांनाच, किंबहुना कोणालाच ठाऊक नाही; आणि त्याहूनही महत्त्वाचे म्हणजे, ती परीक्षा उत्तीर्ण होण्यासाठी काय आवश्यक आहे, हे त्यांना माहीत नाही. आपल्याकडे असलेल्या प्रकाशावरूनच नव्हे, तर ज्ञानवृद्धी समजून घेण्यासाठी आपण स्वतःला लागू केले असते, तर जो प्रकाश आपल्याकडे असू शकला असता, त्यावरूनही आपला न्याय केला जातो. म्हणून, लाओदिकीयेची अंधता ही पापाच्या सहा हजार वर्षांच्या इतिहासातील सर्वात मोठी अंधता आहे.

माझे लोक ज्ञानाच्या अभावामुळे नष्ट झाले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारेन, म्हणजे तू माझा याजक होणार नाहीस; आणि तू आपल्या देवाची व्यवस्था विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या मुलांना विसरेन. होशेय ४:६.

पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीची परीक्षा लवकरच येणाऱ्या रविवार कायद्यापाशी समाप्त होते; आणि जर आपण ती परीक्षा उत्तीर्ण झालो नसेल, तर तेल मिळविण्यास नकार देणाऱ्या इतर सर्व मूर्ख लाओदिकीयेच्या कुमारींसह आपण पशूची खूण स्वीकारू. मी येथे हे समर्थन करण्यासाठी नाही की, माझ्या समजुतीनुसार, पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ११ सप्टेंबर २००१ रोजी सुरू झाली आणि रविवार कायद्यापाशी समाप्त होते. मी केवळ ती भविष्यवाणी-संगत तर्कशृंखला दर्शवित आहे जी, प्रकटीकरण तेरावा अध्यायात ओळखल्या गेलेल्या संयुक्त संस्थानांच्या भूमिकेचे, रविवार कायदा पारित झाल्यानंतर, आकलन करण्यासाठी आवश्यक आहे. अकराव्या वचनात, तो अजगराप्रमाणे बोलतो; आणि त्या बिंदूपासून पुढे “तो” या शब्दाचा मागोवा घेणे महत्त्वाचे ठरते. त्या वेळी संयुक्त संस्थाने जगास जी पशूची प्रतिमा उभी करण्यास भाग पाडत आहेत, ती संयुक्त संस्थानांतील पशूची प्रतिमा नाही; कारण ती तर आधीच भूतकाळात आहे.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा एक पशू पाहिला; त्याला कोकराप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. आणि तो पहिल्या पशूचे सर्व अधिकार त्याच्या समक्ष चालवितो, आणि पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याची प्राणघातक जखम बरी झाली होती. आणि तो मोठी चिन्हे करतो, इतके की तो मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर आकाशातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, आणि ज्या चमत्कारांची कृत्ये करण्याचा अधिकार त्याला पशूच्या समक्ष देण्यात आला होता, त्यांच्याद्वारे तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीची जखम झाली होती आणि जो जगला होता, त्या पशूची प्रतिमा त्यांनी करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचा अधिकार त्याला होता, जेणेकरून त्या पशूची प्रतिमा बोलेलही, आणि जे कोणी त्या पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत त्यांना ठार मारले जावे असे करतील. आणि तो लहानमोठे, श्रीमंत-दरिद्री, स्वतंत्र आणि दास, सर्वांना त्यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळांवर एक चिन्ह घेण्यास लावितो; आणि ज्याच्याकडे ते चिन्ह, किंवा पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाचा अंक आहे, त्याच्यावाचून कोणालाही खरेदी किंवा विक्री करता येऊ नये. प्रकटीकरण 13:11-17.

त्या सात वचनांमध्ये “तो” हा शब्द आठ वेळा आढळतो. “तो” हा शब्द ज्या प्रत्येक वेळी वापरला आहे, त्या प्रत्येक वेळी तो मूळ “तो” याच्याकडे परत निर्देश करतो—म्हणजे, संयुक्त संस्थानांतील रविवार-कायद्याच्या वेळी “अजगराप्रमाणे बोलणारा” तो. संयुक्त संस्थानांनी अजगराप्रमाणे बोलले तेव्हा, तेथील अॅडव्हॅटिस्टांनी पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेत यश मिळविले किंवा अपयशी ठरले; तीच परीक्षा नंतर जगातील इतर राष्ट्रांतील अॅडव्हॅटिस्टांसाठी, तसेच अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्या देवाच्या इतर लेकरांसाठी, पुनः घडते. प्रकटीकरण तेरावा अध्यायामधील संयुक्त संस्थानांविषयीचा आपला विचार आपण पुढील लेखात चालू ठेवू; परंतु या वेळी आपण या सत्याचा विचार का करीत आहोत, याची मी तुम्हाला आठवण करून देतो.

तिसऱ्या स्वर्गात लुसीफरपासून आरंभ झालेले युद्ध हे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पहिल्या स्वर्गात सुरू होणाऱ्या युद्धाचे प्रतिरूप दर्शविते. अजगराच्या भ्रष्ट संवादांचे प्रतिनिधित्व या दोन्ही युद्धांत आढळते. सैतानाच्या भ्रष्ट संवादांची आधुनिक अभिव्यक्ती त्या सम्मोहित तंद्रेचे प्रतिनिधित्व करते, जिच्या अधीन रविवारचा कायदा लवकरच येण्याच्या नंतरच्या इतिहासात पृथ्वी ग्रह जातो. हा भ्रम जगभर पसरलेल्या जाळ्याद्वारे, म्हणजे ज्याला “माहितीचा महा-मार्ग” असे म्हटले जाते, त्यावरील नियंत्रणातून साध्य केला जातो. “माहितीच्या महा-मार्गा”च्या त्या विविध वाहिन्या सामाजिक, आर्थिक, धार्मिक, तथाकथित विज्ञान, मनोरंजन, आणि विशेषतः वृत्तमाध्यमांची वाहिनी अशा आहेत.

एकदा हे सत्य ओळखले की “information super highway” हे सैतानी सम्मोहनकारी संवादांचे आधुनिक प्रकटीकरण आहे, आणि तसेच तिसऱ्या स्वर्गातील देवदूतांच्या युद्धात सैतानाने उपयोगात आणलेल्या सूक्ष्म सम्मोहनाचेही तेच प्रकटीकरण आहे, तेव्हा आपण हे सिद्ध करू शकतो की “information super highway” हा जगासाठी असलेल्या पशूच्या प्रतिमेच्या “शेवटच्या” परीक्षेचा एक घटक आहे, जी रविवाराच्या कायदानंतर घडते.

तेव्हा हे ओळखणे सोपे होईल की संयुक्त राज्यांसाठी असलेली पशूच्या प्रतिमेची “पहिली” परीक्षा हिच्यातही त्या शेवटच्या परीक्षेसारखेच भ्रष्ट सैतानी संवाद असले पाहिजेत. रविवाराच्या कायद्यापासून कृपाकाळाच्या समाप्तीपर्यंत “information super highway” भ्रष्ट करण्याच्या सैतानाच्या कार्याची साक्ष 2020 मध्ये पृथ्वीवरील पशूवर प्रजासत्ताकवादाच्या दोन शिंगांचा आणि खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाच्या अवशेषाचा वध कसा साध्य करण्यात आला याचा पुरावा पुरविते. तो “information super highway” द्वारे साध्य करण्यात आला, ज्याला योहान प्रकटीकरण अकरामध्ये “street” असे संबोधतो.

या भविष्यसूचक तथ्यांचे उघडीकरण हे त्या लोकांनी समजून घेणे आवश्यक असलेल्या गोष्टींचा एक भाग आहे, जे पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेतून उत्तीर्ण होण्याचा हेतू बाळगतात; ही प्रतिमा भविष्यवक्त्या स्त्रीला स्पष्टपणे अशी दिसली होती की ती कृपाकाल संपण्यापूर्वी आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का बसण्यापूर्वी तयार होणार आहे.

“जेव्हा तो हुकूम जारी होईल आणि शिक्का उमटविला जाईल, तेव्हा त्यांचे चारित्र्य अनंतकाळपर्यंत शुद्ध व निष्कलंक राहील.” Testimonies, volume 5, 216.